

TIEN VARRELTA.

Teosofisen Seuran 43:s vuosikokous vietettiin joulukuun 28-31 p:nä Indiassa. Mr. Jinarajadasa sähköttää Englantiin: "Presidentti piti kongressi-luennot. Suurenmoinen muoto, mainio ääni."

Amerikan Teosofinen Seura käyttää vanhan ylisihteerinimen asemesta nimitystä "kansallispresidentti". Kansallispresidentti valitaan kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Kuten tunnettu, valitaan T. S:n presidentti seitsemäksi vuodeksi kerrallaan.

Ruotsin Teosofinen Seura pitää vuosikokouksensa tänä vuonna helluntaina Geflen kaupungissa. Säännöt uudistetaan kokonaan ja muutosehdotuksissa huomataan m. m., että ylisihteerinimitys muutetaan kansallispresidentiksi ja että hallituksen jäsenet valitaan kolmeksi vuodeksi.

Tanskan ja Islannin Teosofinen Seura on kansallispresidenttikseen valinnut kreivitär Ellen Bille Brahe-Selby'n.

Mr. *Leadbeater* ei ole vielä aivan terve, kertoo Teosofisk Tidskrift "Theosophy in Australasia"n mukaan. Hän on "työskentelevä potilas", jonka silloin tällöin täytyy kokonaan levätä.

Le Drapeau bleu on nimeltään pieni ranskalainen aikakauslehti, jonka tarkoituksena ja aatteena on kansojen liitto ja kansanluokkien yhteistyö. Se on valinnut sinisen lipun tämän uuden järjestyksen symboliksi, kun bolsheviikit tahrasivat vereen työväenliikkeen entisen punaisen lipun. Sen tunnuslauseena on: kehittyä rakkauden kautta hierarkian välityksellä ykseyttä kohti. Se on nähtävästi teosofisesta alotteesta syntynyt ja toivoo kannattajia ja aatetovereita joka maasta. Toimittaja on M. Revel ja aikakauslehden osote on 81, rue Dareau, Paris (14:e). Vuosikerran hinta on 5 francs.

Det dages on nimeltään novelli jonka on kirjottanut norjalainen teosofi, fil. toht., neiti *Lilly Heber*. Kirjasta päättäen – mikäli se perustuu tosioloihin – on Norjan papistossa vanhoillisen ahdasmielisyyden ohella semmoistakin uudenaikaista vapaamielisyyttä, jolle jälleensyntymisajatuskaan ei ole vieras. Tunnelmallisissa kohtauksissa siinä kuvataan näiden vastakkaisten ajatussuuntien yhteentörmäyksiä.

Ilma Virtala on nuorten kirjailijattariemme joukossa "valkoisen Suomen" kuvaaja *par préférence*. Hänen novellinsa *Valkea kansa* – samoin kuin *Jääkäriin sisko* – kuvaa pohjolaisten nousua punaista kapinaa vastaan ja uhkuu puhdassydämistä uskoa valkean kansan siveelliseen tarmoon ja oikeamielisyyteen. Punaiset, jotka ohimennen siinä esiintyvät, ovat joko rikollisia pahantekijöitä taikka harhaanjohdettuja tai pakolla otettuja nuorukaisia. Punaisten riveihin joutunut venäläinen taas ihmettelee, mikä kohtalon kumma oikku on hänet koko mylläkkään viskannut. Lukija kiintyy tekijän yksinkertaisiin, mutta sattuviin psykologisiin kuvauksiin, eikä odotakaan hänen tyyliltään dramaattista kokonaisuutta ja eloa. Eräässä äskeisessä teosofisessa iltamassa Boulevardin 7:ssä rouva Virtala, joka omaa

teosofisen maailmankatsomuksen, luki ääneen kertomuksen tekeillä olevasta novellikokoelmasta. Tämä kokoelma tulee varmaan herättämään ansaittua huomiota ilmestyessään painosta, sillä se perustuu kokonaan punaisten vankien omiin suullisiin kertomuksiin.

(Tietäjä 1919 Maaliskuu N:o 3, s. 95-96)